

Sygn. akt IV U 502/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Guniewska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2017 r.

sprawy B. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę

na skutek odwołania B. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 2 marca 2017

znak :(...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 502/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 18 grudnia 2017r.

Decyzja z dnia 2.03.2017r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił B. C. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Na uzasadnienie wskazano, że orzeczeniem komisji Lekarskiej ZUS z dnia 1.03.2017r. ustalono, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy.

Od powyższej decyzji odwołanie wniosła B. C.. Kwestionując jej zasadność, wniosła o przywrócenie jej prawa do pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o jego oddalenie powołując argumentację, która legła u podstaw wydania zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni do 31.01.2017r. pobierała rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy (akta ZUS).

W dniu 27.12.2016r. wniosła do organu rentowego o ponowne ustalenie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (akta ZUS).

Orzeczeniem z dnia 1.03.2017r. Komisja Lekarska ZUS orzekła, że wnioskodawczyni nie jest osobą niezdolną do pracy (akta ZUS).

Powyższe orzeczenie stanowiło podstawę wydania przez organ rentowy zaskarżonej decyzji.

W postępowaniu odwoławczym, Sąd dążąc do wszechstronnego wyjaśnienia sprawy, poddał kontroli orzeczenie komisji lekarskiej ZUS, dopuszczając w tym celu dowód z opinii biegłych z zakresu onkologii i ortopedii.

Biegły onkolog w wyniku analizy materiału dowodowego i badania stwierdził u B. C.: - raka piersi prawej (2013r.) , - stan po radykalnym usunięciu piersi prawej, - stan po radioterapii, - stan po chemioterapii, - zespół po mastectomii.

Według biegłego wnioskodawczyni nie jest obecnie z przyczyn onkologicznych niezdolna do pracy.

Dolegliwości związane z upośledzeniem funkcji prawej kończyny górnej będące następstwem leczenia operacyjnego mogą być przedmiotem oceny biegłego ortopedy.

Biegły stwierdził u badanej stan po radykalnym usunięciu piersi i węzłów chłonnych pachowych, który powoduje trwałe zaburzenie w krążeniu limfy w okolicy ramienia. Trwałemu uszkodzeniu uległa również sieć naczyń krwionośnych oraz gałązek nerwowych w tej okolicy. Dlatego też ograniczenie ruchów, ból oraz obrzęki są częstym powikłaniem leczenia operacyjnego nowotworów sutka. Łącznie z skutkami chemioterapii były one przyczyną przyznania świadczenia rehabilitacyjnego oraz orzeczenia częściowej, czasowej niezdolności do pracy.

Obecnie od leczenia minęło 3 lata. W czasie tym nie stwierdzono wznowy, a dolegliwości wywołane powyższymi zmianami uległy z czasem częściowej regresji. Na tym polega poprawa w stanie zdrowia wnioskodawczyni.

Należy jednak podkreślić, że z upływem czasu oczywiste ubytki tkanek i ich skutki jak np. zwłóknienia uległy utrwaleniu. Dlatego też należy rozważyć w jakim stopniu zmiany te nie będąc chorobą nowotworową upośledzają funkcję kończyny i zdolność do pracy. Dlatego też ocena w tym zakresie leży w kompetencji biegłych stosownych dziedzin medycznych – w tym przypadku ortopedii.

Biegły ortopeda rozpoznał u badanej stan po operacyjnym leczeniu chirurgicznym raka piersi prawej z obrzękami limfatycznymi prawej kończyny górnej.

Według biegłego wnioskodawczyni w chwili obecnej prezentuje dolegliwości umożliwiające jej wykonywanie pracy zgodnie z kwalifikacjami na otwartym rynku pracy z przyczyn schorzeń ortopedycznych.

Zmiany z zakresie kończyn górnych nie powodują istotnej dysfunkcji funkcjonalnej i nie są obecnie powodem aktywnego leczenia wnioskodawczyni. Dolegliwości w zakresie obu kończyn górnych są miernie zaawansowane, nawrotowe i nie powodują istotnych zaburzeń funkcjonalnych u wnioskodawczyni.

Wnioskodawczyni złożyła zastrzeżenia do opinii biegłych w piśmie z dnia 4.12.2017r. Zastrzeżenia wnioskodawczyni, zdaniem Sądu, są jedynie polemiką z prawidłowymi ustaleniami biegłych sądowych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody. Sąd dał wiarę zgromadzonym w niniejszym postępowaniu dokumentom, bowiem sporządzone zostały przez powołane do tego organy w przypisanej prawem formie i ich treść nie budzi wątpliwości.

Sąd dał wiarę opiniom biegłych lekarzy sądowych. Biegli w sposób wyczerpujący i nie budzący wątpliwości wypowiedzieli się co do stanu zdrowia wnioskodawczynie. Ich opinie są fachowe i zupełne, a wnioski w niej zawarte są rzeczowe i przekonujące.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem sporu jest ustalenie, czy wnioskodawca nadal spełnia warunki do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Stosownie do art. 107 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004r., nr 39, poz. 353), prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego, przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu, ustalono zmianę stopnia niezdolności do pracy, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie.

W myśl art. 12 niezdolną do pracy w rozumieniu powołanej ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Ustęp 3 powołanego przepisu stanowi, iż częściowo niezdolna osobą do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Wnioskodawczynie nie jest osobą niezdolną do pracy.

Wnioskodawczynie nie udowodniła, że ze względu na stan zdrowia jest nadal częściowo niezdolna do pracy w rozumieniu art. 12 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r., nr 153, poz. 887).

Wobec tego, że odwołanie okazało się bezzasadne Sąd oddalił odwołanie w trybie art. 477¹⁴ § 1 kpc.